

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 119/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026.
2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 31T/107/2022 z 18. augusta 2023 odsúdený pre zločin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol sťažovateľovi uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka s uloženými povinnosťami. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 1To/19/2023 z 15. marca 2023 zamietol sťažovateľom podané odvolanie a najvyšší súd uznesením sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026 odmietol sťažovateľom podané dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.
3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti nerozporoval dôvody odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026, keďže bol 4. februára 2026 písomne

vyrozmenný najvyšším súdom o odmietnutí ním podaného dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, čo doložil oznámením asistenta sudcu najvyššieho súdu v prílohe. Ústavný súd dopytom na najvyššom súde zistil, že príslušný súdny spis bol aj s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026 odoslaný Mestskému súdu Bratislava I, ktorý následne doručoval uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026 stranám konania, podľa zistenia ústavného súdu k doručeniu napadnutého uznesenia sťažovateľovi došlo 13. februára 2026. Sťažovateľ nenamieta spôsob vysporiadania sa najvyšším súdom s jeho dovolacími námietkami, ale samotný fakt, že dovolanie bolo odmietnuté (teda procesnú formu), zároveň vecne rekapituluje dovolacie námietky zodpovedajúce tvrdenému závažnému porušeniu práva na obhajobu, ku ktorému malo v predchádzajúcom konaní dôjsť tým, že namieta nedostatky v obhajobe ustanovenou obhajkyňou, ktorú aj žiadal oslobodiť od povinnosti obhajovania, avšak márne.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026, ktorého dôvody však žiadnym spôsobom nenapáda (a ktoré ústavnému súdu sťažovateľ nedoručil, aj keď mu v tom nič nebránilo, rovnako ako pri podaní ústavnej sťažnosti) okrem námietky už uvedenej bazálnej okolnosti odmietnutia dovolania.

II.1. K podmienkam konania:

5. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

6. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva

a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

10. Podľa § 37 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

II.2. Posúdenie veci:

11. Ústavný súd po preskúmaní sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti musí skonštatovať, že sťažovateľ opisuje uplatnené dovolacie dôvody, ale neoponuje dôvodom uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2024 zo 4. februára 2026, opierajúc sa len o oznámenie asistenta sudcu najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania. Nie je teda ani zo strany sťažovateľa (pokiaľ ide o námietku procesnej formy) rozlíšiteľné, či ide o prípad, keď najvyšší súd ako dovolací súd na základe § 382 písm. c) Trestného poriadku konštatoval neexistenciu pre sťažovateľa dostupného dôvodu dovolania podľa obsahu jeho dovolacích námietok (konštatujúc také kompetenčné vákuum pre dovolacie konanie), alebo ide pri použití toho istého ustanovenia o vecné odmietnutie dovolania na základe konštatácie, že uplatnený dovolací dôvod zrejme (teda evidentne) nie je splnený, a to po posúdení námietok dovolateľa zodpovedajúcich určitému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku [v tomto prípade ide o sťažovateľom avizovaný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. Nie je teda ústavnému súdu známe, či a aké odpovede poskytol najvyšší súd na jeho námietky.

12. To znamená, že v tomto prípade ide o nedostatok náležitostí vyžadovaných zákonom, a to o nedostatok vecne konkretizovaných námietok proti napádanému rozhodnutiu podľa § 43 ods. 1 v spojení § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, ktoré musia byť v samotnom základe (hoci v laickej forme) dané aj v prípade žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, aby bolo možné posúdiť jej dôvodnosť v zmysle § 37 zákona o ústavnom súde, teda či nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

13. Inými slovami, ústavná sťažnosť nevychádza z konkrétneho obsahu (odôvodnenia) napadnutého rozhodnutia, ale reaguje len na skôr označené oznámenie. Vzhľadom na uvedené je taký nedostatok, a to negatívne, relevantný aj z hľadiska ustanovenia právneho zástupcu, o ktoré sa sťažovateľ pokúša, a to v kontexte posúdenia zákonnej podmienky uvedenej v odseku 10 tohto odôvodnenia, teda podmienky, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ústavný súd nemôže nahradiť popísanú (aspoň elementárnu) návrhovú aktivitu sťažovateľa ako žiadateľa o ustanovenie právneho zástupcu.

14. V dôsledku tohto ústavný súd ani nepristúpil k preverovaniu majetkových pomerov sťažovateľa a sťažovateľom uplatnenej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel (bod 1 výroku).

15. Na podklade uvedeného ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť obligatórnym postupom podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku).

16. Možno v materiálnom kontexte navyše dodať, že dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku je, ako to bolo vysvetlené v odseku 11 tohto odôvodnenia, dôvodom zameraným na vecný prieskum dovolacích námietok (na rozdiel od iných, formálne orientovaných dôvodov odmietnutia dovolania). Samotný fakt odmietnutia dovolania na takom podklade (teda nie jeho zamietnutia) zodpovedá absolútne zaužívanej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu, ktorá zmysluplne reflektuje znenie zákona („je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371“) a je rovnako dlhodobo akceptovaná ústavným súdom ako ústavne udržateľná. Námietky proti takému procesnému postupu by preto boli v pozícii zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (ktorý procesne zodpovedá skôr označenému ustanoveniu Trestného poriadku ako rovnako vecný dôvod odmietnutia návrhu).

17. Keďže sťažovateľ v dovolaní namietal svoje obhajobné práva spôsobom popísaným v odsekoch 2 a 3 tohto odôvodnenia *in fine*, prvá z oboch aplikačných alternatív uvedených v odseku 11 tohto odôvodnenia (prieskumné vákuum), ak sťažovateľ ústavný súd nemystifikuje, neprichádza do úvahy.

18. Ostáva už len pripomenúť lehotu na podanie ústavnej sťažnosti, ktorá sa v tomto prípade vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu riadi ustanovením druhej vety § 124 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu